

OPONENTSKÝ POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Práci hodnotila: PhDr. Sylva Nováková, PhD.

Práci předložila: Bc. Jana Rychtaříková

Název práce: Výuka francouzské výslovnosti se zaměřením na nosové samohlásky

Rozsah práce: 68 s.

Jazyk práce: český

Hlavním cílem předložené diplomové práce je zjistit, na jaké úrovni se pohybují dovednosti související se zvukovou stránkou francouzštiny (se zaměřením na nosové samohlásky) ve vybraných skupinách studentů SŠ a VŠ.

Tento cíl byl naplněn.

Práci tvoří dva proporčně vyvážené celky mající promyšlenou strukturu.

V první, teoretické části, je nejprve pojednán význam fonetiky a fonologie ve výuce cizího jazyka. Dále je zde uveden základní popis artikulační báze francouzštiny ve srovnání s češtinou s poukazem na interference; teoretickou část uzavírá podkapitola Strategie výuky francouzské výslovnosti. K teoretické části uvádíme několik kritických poznámek:

- Tvrzení na s. 15 o počtu samohlásek ve francouzštině (16) je diskutabilní.
- V textu není explicitní poznámka o tom, že dnešní didaktika zvukové stránky obecné francouzštiny pracuje se třemi nosovkami.
- Obsah části 1.1.3 na s. 14 je povrchní; na tomto místě by bylo třeba věnovat se vedle hodnocení i kontrole (vynikajícím způsobem je toto podtéma zvukové stránky jazyka z didaktického hlediska zpracováno v publikaci J. Hendricha *Didaktika cizích jazyků*, 1988, SPN). S tím by mohla logicky souviset i část 1. 4. 1 (pojmenovaná sice vzhledem k obsahu nesprávně „Konkrétní příklady cvičení výslovnosti nosových samohlásek“), přinášející popis fází výuky výslovnosti, jež samozřejmě s procesem kontroly a hodnocení souvisejí.
- Na s. 24 chybí v názvu *Enchainement consonantique*.
- Autorka by měla používat jednotnou terminologii pro segmentální a suprasegmentální vrstvu promluvy.
- Na s. 28 nás zarazí zavádějící tvrzení o tom, že *H* „obvykle nečteme“ (nikdy nečteme, ve francouzštině tato hláska neexistuje).

Stěžejní, experimentální část práce, přináší analýzu sebraného materiálu, v tomto případě nahrávek. Autorka přináší jejich podrobnou analýzu a interpretaci.

Kladně lze hodnotit dostatečné množství pořízených nahrávek a fakt, že si autorka uvědomuje propojenost dovednosti správně vyslovovat a číst, neboli ovládat vztah mluvená-psaná francouzština. Pokud by v budoucnu chtěla získat data vypovídající o skutečných výslovnostních dovednostech žáků, bylo by vhodnější uskutečnit nahrávky reprodukce textu nebo spontánní promluvy. Četba nahlas, zvláště pak, není-li prováděna pravidelně, může náš pohled na tyto dovednosti značně zkreslit.

Vzhledem k názvu práce bychom v ní očekávali kapitulu, která přináší soubor konkrétních doporučení, rad a návrhů aktivit (cvičení, her, básniček, písniček, úryvků textů, ...) vhodných pro výuku nosových samohlásek. Takto se název diplomové práce jeví jako ne zcela odpovídající svému obsahu.

Po formální stránce je práce zpracována pečlivě, obsahuje všechny náležitosti, nevyskytují se v ní jazykové chyby.

Autorka důsledně uvádí odkazy na citované zdroje. Co se grafické úpravy týče, text je uspořádán přehledně. Vytknout by se jí po této stránce daly jen nevyužité plochy na s. 14, 35, 37, 52, 59, 61.

Přílohy nejsou součástí práce, ovšem některé tabulky uvedené v části teoretické by do ní zařazeny být měly (minimálně ze s. 13, 25, 27).

Bibliografie obsahuje překvapivě málo zdrojů, navíc, žádný z nich překvapivě není zaměřen na cílovou skupinu hlásek.

Přes uvedené výhrady tato diplomová práce dokládá jak autorčinu schopnost vhledu do dané problematiky, tak její hluboký zájem o zvukovou stránku francouzštiny z didaktického hlediska.

5. 1. 2016